

● Hoe ik tot Linux ben gekomen ●

Frank Limburg

In de loop van dit jaar kreeg de redactie een goeie tip van onze abonnee Frank Limburg over het internettijdschrift Full Circle Magazine. Het is een magazine waarin het alleen over Linux gaat. Bij telefonisch contact met deze abonnee, bleek hij voorzichtig bereid om er zelf iets over te schrijven.

Over mijn persoon

Ik ben een 68-er kind. Het was koud. We hadden geen verwarming boven, waar ik op het potje zat. Het ijs stond in de winter altijd op de ramen. We hadden een zwartwit-tv zonder afstandsbediening. Afstandsbediening bestond nog niet. En telefoon al helemaal niet. Tenminste, niet voor gewone mensen. Ook geen centrale verwarming, maar wel een mooie gaskachel.

En toch heb ik het goed gehad. En nog steeds. Gewoon tevreden zijn.

Bijna elke zondag wandelen in het bos met mijn ouders en broertje. Ik heb, in vergelijking met de kinderen van tegenwoordig, een vette jeugd gehad. Militaire spullen verzamelen. Soldaatje spelen, heel echt. In de bossen spelen die vol liggen met bunkers. Kogels verzamelen. Door de velden rennen. Achtervolgd worden door boer in tractor. Bij honger wortelen en suikerbieten eten van het land. En appels natuurlijk.

Via de gewone radio thuis, de politie en de douane afluisteren. De grenzen waren gewoon dicht. De straaljagers vlogen vaak over ons huis. In de grensregio lagen veel militaire vliegvelden en militaire bases van de Engelse militairen. Toen wilde ik maar één ding: die straaljagers fotograferen.

Anno 2020 heb ook ik een ruime collectie fotoapparatuur waarmee je deze vliegtuigen goed zou kunnen fotograferen (idee voor mijn volgende artikel: over fotografie). Maar ze vliegen niet meer. De Engelsen zijn weg. Allemaal. Dat is een enorme teleurstelling. Niet alleen voor mij.

Computers, die waren toen voor gewone mensen nog niet beschikbaar. Daar waren wij toen niet mee bezig. Mijn vader werkte veel. Mijn moeder was thuis voor mij en mijn broertje.

Wel was ik vanaf ongeveer mijn vijfde met techniek bezig. Ik kreeg de zwartwit-tv. En de audio-installatie. Een prachtig Philips Audiomeubel. Daar kwam geluid uit. Muziek luisteren en maken zit in onze familie.

Techniek trok mij

Ik bouwde antennes voor de tv. En een paar jaar later mijn eigen discolampen, van TL-buisstarters. Solderen en oude radio's de-solderen: helemaal uit elkaar halen.

Mijn moeder had in die tijd een hele voorraad zekeringen. Want die vlogen er regelmatig uit bij ons thuis. Zoiets zou ik

nu zeker niet meer doen.

Later in mijn leven, bij de PLEM in Buggenum, heb ik o.a. op Hoogspanning gewerkt: 380.000 Volt. Voordat je op de Hoogspanning mocht werken, kregen wij eerst een film te zien van wat er gebeurt als het mis gaat.

En ik kan jullie zeggen, na die film, speel je niet meer met elektriciteit.

In 1978 ging mijn vader bij een Economisch Lyceum werken. Een school voor de Detailhandel en Reclame. Zo kwamen wij, mijn broertje en ik, al vroeg in aanraking met computers.

En die kwamen elke vakantie ook mooi mee naar huis. Dus ik ken alle computers die toentertijd op school gebruikt werden: IBM, Tulip en Apple; 8086, 8088, 286, 386, 486, etc.

Mijn broertje deed er grafisch tekenen en tekstverwerken mee. En ik tekstverwerken en ze uit elkaar halen.

Omdat ik links schrijf en daar veel problemen mee had en heb, mocht ik mijn huiswerk typen. Toen ik naar de middelbare school ging, pakte ik de richting Elektrotechniek. ICT-opleidingen waren er toen helaas nog niet.

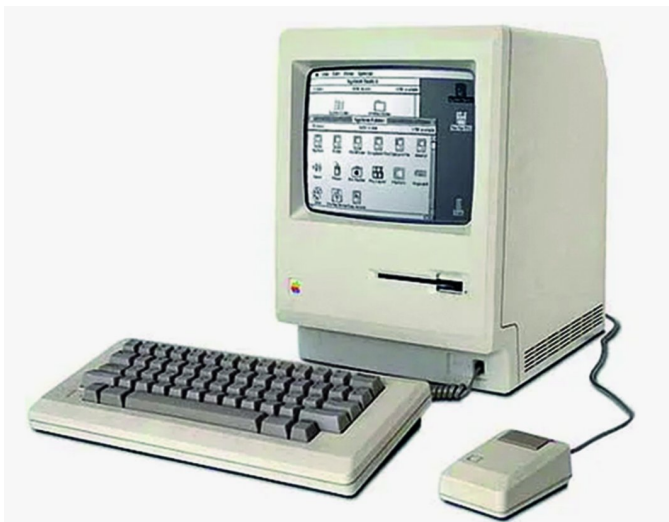
Ik heb vele opleidingen gedaan in de elektro. Maar al snel werd duidelijk dat ik een praktijkman ben, en zeker geen theorie-man. Dat ging dus niet. Toen ik bij de PLEM in Buggenum werkte en leerde, ben ik uiteindelijk om die reden weggegaan. Daar heb ik tot op de dag van vandaag spijt van. Ik had dat door moeten zetten. De PLEM was een prachtige werkgever. Ik had daar nog van

alles kunnen leren en doen. Ik kon het allemaal maken. Maar met de theorie kon ik niks. En dan kun je het vergeten. Dus in totaal maar één diploma elektrotechniek. In alle opleidingen krijg je te maken met theorie. Dus wat dat betreft, ging niks meer. Maar, wat ik wel ben, is Autodidact. Zelflerende. Ik zoek mij alles zelf uit. Altijd al. En dat is wat mij betreft, heel belangrijk. Onafhankelijk zijn. Anderen niet hoeven nalopen. En het geeft je kracht. Steeds meer. Ik wil altijd alles weten.

Computeren

Dus computers zijn altijd in mijn (ons) leven gebleven (ook

bij mijn broertje, die nu een eigen grafisch bedrijf heeft). Vanaf het begin van de DOS- en Windows 3.0 en 3.11-tijd. Ik heb ze allemaal gehad, en ik heb overal mee gewerkt.

Ik heb vier jaar gewerkt als systeembeheerder, netwerkbeheerder, probleemoplosser, etc. Op de school waar toen mijn vader werkte.

Dat was een prachtige tijd. Dat was Mijn Ding. En nog steeds. Dat is wat ik kan. DOS, Windows 3.0, Windows 3.11, daar ben ik mee begonnen.

Gelukkig kon je vroeger nog een beetje kiezen, hoewel de versies elkaar ook opvolgden en je wel steeds mee moest overstappen: Windows 95, Windows 98, Windows 98SE, Windows NT4, Windows 2000.

Windows ME, Windows Vista, Windows XP, Windows 7, Windows 8. En dan nu Windows 10, dat mij helemaal de nek uit komt, als ik dat zo mag zeggen. Ik heb er een enorme hekel aan.

Over Windows

Windows XP en Windows 7 waren altijd mijn favorieten. En natuurlijk Windows NT4. Maar nu?

Windows 10 maakt mij razend. Ik vind het gewoon niks. Het loopt niet lekker. Privacy Issues. Het loopt vaker vast. En ik heb niet eens zin om het op te lossen.

Elke keer als er een update is geweest moet je allerlei instellingen opnieuw instellen.

Ik heb nog een pc draaien op Windows 10. Dual boot met Ubuntu met mijn Game-systeem. Ik speel Fallout.

Linux

Zou ik in de toekomst eenvoudig mijn spellen kunnen gamen met Linux via Steam? Dan kan ik een kruis slaan, en Windows voorgoed de deur wijzen.

Voor de rest is alles Linux. En iOS, iPhones & iPad.

Vijf pc's, en mijn voorkeur gaat uit naar Dell. En twee laptops van HP (gekregen). Hiermee kan ik experimenteren. Als ik de tijd heb.

Proefopstellingen bouwen. Andere Linux-versies uitproberen. Gelukkig was ik vroeger ook lid van de HCC en de DOS-gg. Waarvan de DOS-gg, nu CompUsers, het allerbelangrijkste is. Tevens abonnee van ComputerTotaal, PC-Active, PCM, C't-Magazine. Ik had ze allemaal. De Duitse C't kocht ik in de boekwinkel.

Rond 1996 kwam ik in contact met Linux en BEOS. Via een artikel in PC-Active. Maar uiteindelijk is het bij Linux gebleven. Ik ben toen begonnen met experimenteren met de

diverse distro's. Red Hat - Mandrake - Fedora - Suse, e.a.

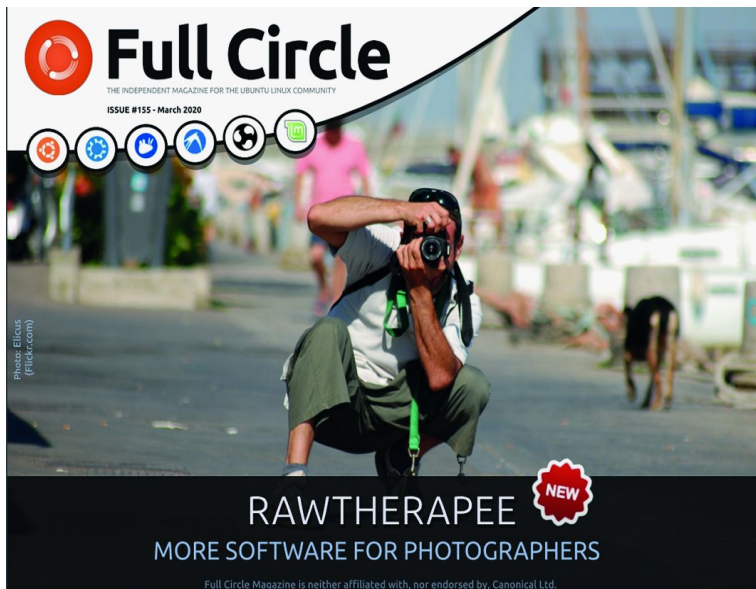
En toen kwam Ubuntu uit.

Je kon toen gratis cd's bestellen. Die heb ik nog. Daar heb ik er veel van.

Ooit komen die in een vitrinekast. Gewijd aan Linux.

Grafisch is Linux veel mooier. En het geeft rust. Innerlijke rust. Dat meen ik serieus. Je voelt je veilig, ermee werkend.

In de beginjaren was het niet makkelijk natuurlijk. Maar ja, wat is makkelijk. De Linux-support is echter heel goed. Ik zocht het hele internet af naar informatie. Koest elk jaar Linux Starter, daar stond altijd wel interessante info in over

Linux. En andere magazines waarin iets over Linux stond. En boeken.

Vond online: Tux Magazine, Full Circle Magazine (waar ik alle edities van heb en lees). Ben geabonneerd op veel nieuwsbrieven over Linux. Onderaan dit artikel staan de links.

Je kunt op diverse forums vragen stellen, en je wordt heel goed geholpen. Dat doe ik nog steeds (als ik er zelf even niet uitkom). Maar het meeste zoek ik zelf uit natuurlijk. Dat kun je bij Windows ook, maar dat is vaak een ander soort mensen.

Uiteindelijk, na jaren experimenteren met allerlei Linux Distributies, ben ik uitgekomen bij Linux Mint Cinnamon en Ubuntu. Dit draai ik op alle pc's die ik heb. Waarom? Als je zoveel jaren met deze distributies experimenteert, word je er steeds meer mee vertrouwd. En daar ben ik nu.

Installeren, configureren en ermee werken. En nog steeds dingen ontdekken. Het is stabiel. En betrouwbaar. En het zorgt niet voor spanningen en stress, zoals bij Windows. Wat wil je nog meer?

Al die jaren promoot ik Linux natuurlijk ook. Maar dat heeft helaas niet veel opgeleverd; wel enorme teleurstellingen. In totaal, na 1996, ken ik maar twee mensen die het er nog op hebben. En nog steeds graag gebruiken. En het ook makkelijk begrepen.

Het grootste gedeelte van de Windows-gebruikers wil Windows en die zijn er zelfs van overtuigd dat er niks anders bestaat.

Jullie begrijpen dat dit tot discussies leidt waar je als passionele Linux-gebruiker niet vrolijk van wordt. Maar ze zoeken het maar uit.

Wat dat betreft ben ik blij dat ik terug ben bij de DOS-gg/-CompUsers. Daar zitten de juiste mensen. Op allerlei gebied. Naar bijeenkomsten ga ik niet. Daar hou ik niet van. Verzamelingen van mensen, niet mijn ding. Maar e-mailen en bellen en Facetimen met leden en medewerkers kan altijd.

Ik repareer nog weleens pc's of laptops. En help nog enkele mensen met Windows. En geef advies op het gebied van veiligheid online aan gewone Windows-gebruikers.

Wachtwoorden, malware, enzovoort, hersteldisk maken, en social media veilig instellen.

De resterende energie steek ik het liefst in Linux. Steeds meer weten en kunnen. Je kunt namelijk niet alles weten.

En dan nu: Linux Mint Cinnamon

Sinds het begin van 2020 ben ik op mijn hoofd-pc, mijn belangrijkste computer in huis, compleet overgegaan op Linux Mint Cinnamon 64 bits.

Een mijlpaal. Iets wat ik altijd al wilde doen. Dat is ook mijn favoriete Linux-Distributie.

Zelfs voor mijn fotografie werk ik hiermee. Foto's in RAW = NEF en RW2 en NRW.

En dat gaat heel goed. Nog meer rust dus. Wel wat uitzoekwerk. Maar dat loont. Het bewerken van foto's doe ik zelden. Daar heb je die dure apparatuur niet voor. De foto's moeten direct goed zijn, heel goed. Ben niet tevreden met minder.

Gisteren waren wij bij mijn ouders.

Mijn vader heeft een pc met Windows 7 erop. Daar heb ik gisteren even mee gewerkt. En ik ben tot de conclusie gekomen dat ik er Linux op ga zetten: en wel Zorin OS. Dat zou, volgens zeggen, handig zijn voor Windows-gebruikers. Is dat niks, dan komt er gewoon Linux Mint Cinnamon op, hoewel dat zo goed als identiek blijkt te zijn aan Zorin.

Daar werk ik het meeste mee. Dan is het weer veilig. Maar omdat mijn vader (79) weinig verstand heeft van het gebruiken van Windows en Linux, is het een extra uitdaging voor mij om dat dan zo in te richten dat hij zijn eenvoudige dingen kan doen. Printen, mailen, iets opzoeken en muziek beluisteren.

Ook gooi ik er nog TeamViewer of Anydesk op. En dan kan ik het vanuit mijn pc onderhouden en hem helpen.

Links

<https://distrowatch.com>
<https://linuxmint.com>
<http://ubuntu.nl>
<https://ubuntu.com>
<https://itsfoss.com>
<https://forums.linuxmint.com/index.php?sid=19ba053188e483ecfe93928aca898ec7>
<https://askubuntu.com>
<https://makkelijklinuxtips.blogspot.com/p/1.html>
<https://www.ubuntu-nl.org/ondersteuning/>
<https://www.ubuntu-nl.org/ubuntu/>
<https://www.linuxmintnl.nl>
<https://itsfoss.com/install-steam-ubuntu-linux/>
<https://itsfoss.com/gaming/>
<https://www.howtogeek.com>
<https://tweakers.net>
<https://zorinos.com>
<https://opensource.com/article/19/7/ways-get-startedlinux>
<https://www.nllgg.nl/linux/beginnen-met-linux>
<http://www.knopper.net/knoppix/>
<http://www.tuxmagazine.com>
(niet meer actueel)